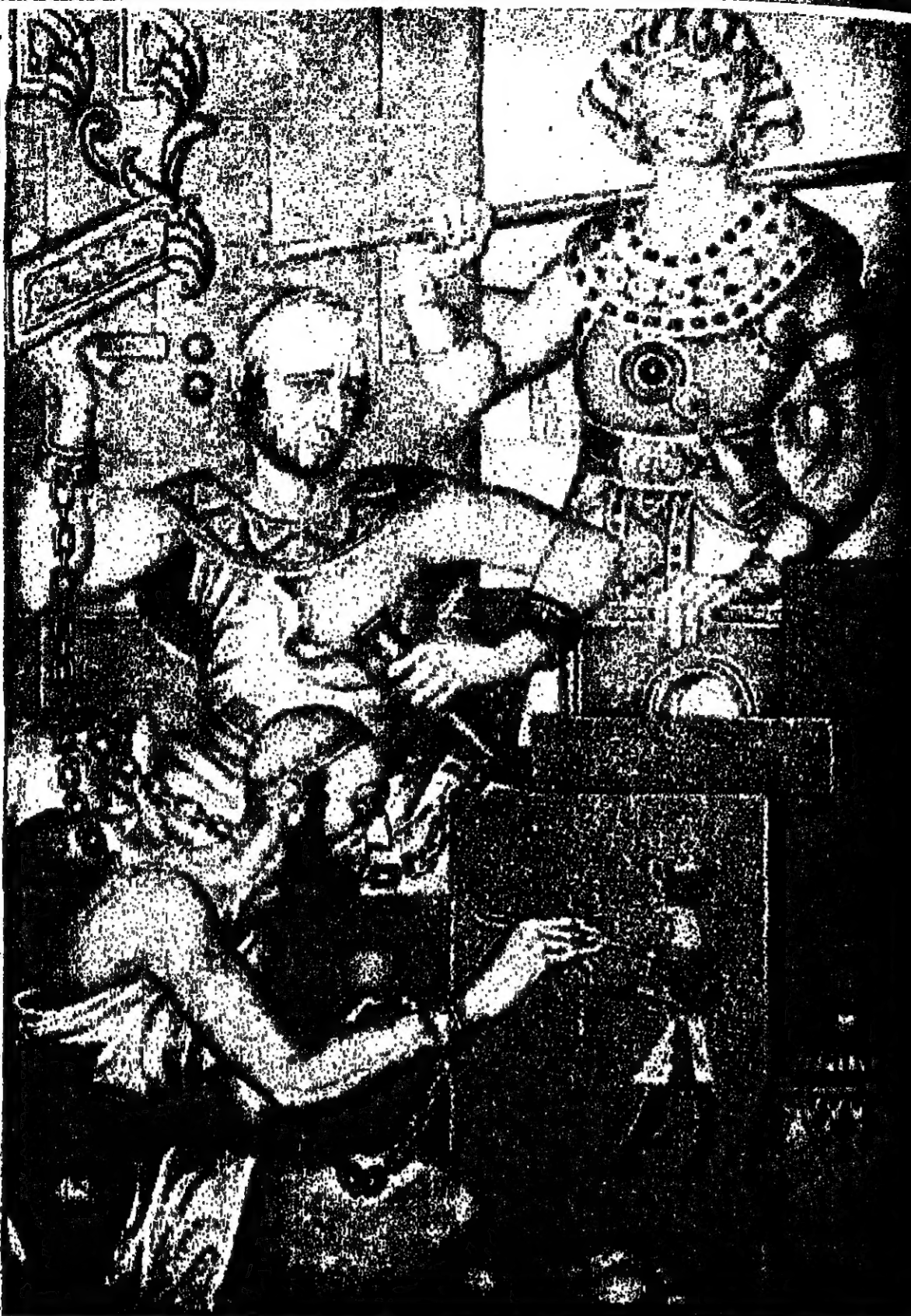

בְּדִבְרֵי הַיָּמִים
 וְיָדָע
 חֲזָק
 הַיָּמִים
 אֲבִי
 מוֹסֵף וְיִצְחָק אֲחֵרֵינוּ
 כָּלֵל:
 זְמַנִּים
 בְּמִשְׁכַּח
 הַיָּמִים קָדְשׁ
 כִּלְנוּ חֲכָמִים. כִּי
 כִלְנוּ זִקְנִים. כִּלְנוּ
 הַתּוֹרָה. מִצְוָה
 בִּיצִאת מִצְרָיִם
 לְסִפּוּר בִּיצִאת
 זֶה מִשְׁפָּחָה:

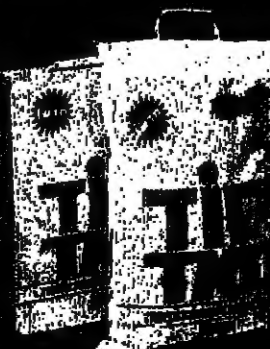

הגדת חנוכה הנוהגת - עמ"כ

מקרא מן האל

פערל
מאד

סוד מאד.

ישראל דנברג על רקע תמונת סבו וסבתה, דוד ושפורה וליבנסקי: עבודה אחובה אינה מעיימת

מצה שפיל

זהו סיפור שהחל לפני מאה שנה, כשהונחה האבן הראשונה לאימפריה של מצות • זהו סיפור שקשור עם המישפחות הראשונות של נווה-צדק, הקמתה של אחוזת בית (טרום תל-אביב), קשרי חיתון בין מישפחות דנברג, זליבנסקי, שלוש • ישראל, ראש האימפריה בן ה-89, יכול היה להיות דיפלומט או פוליטיקאי, אילמלא בחר במצות • הוא יצר קשרים עם יהודים וערבים, נלחם ביוזמה של הברון רוטשילד וניצח • עד היום הוא עובד עם הפועלים, מנהל את עסקיו בשלוש שפות • הסיכסוך המשפחתי, השרפות שפרצו במיפעל - מעציבים אותו אך לא איש כמותו ייכנע • עובד עם הכבאים, לא סומך על אף אחד. צריך לעשות הכל לבד

מאת עמית לוינסון

כ"ל יום אני חוזרת ואומרת לישראל: בוא נמכור הכל, נלך לגור בעקרון ליד אחי יחנן. הייתי רוצה לחזור למקום שבו נולדתי וגרתי, אומרת צביה בת ה-85 לבד לה ישראל דנברג, מלך המצות. מה יש היום בעקרון? מעריצי הבי ע"כ ה-89, גורן כבר אין שם. והיום אנחנו צריכים גורן? עונה לו רעייתו זה 65 שנים וכך נמשכת השיחה בין בני חוג דנברג, לאחר שלוש שריפות אימו כלולות את מיפעל חיים - בית-החרושת למצות. צביה דנברג, שנולדה בעקרון יחד עם המאה חששים, היא כיום אשה חד-ל, עייפה משנים ארוכות של עבודה קשה. לכה מצטרפת לא מעט אכזבה. העיניים השחורות עייף בולטות מתוך פנים שזורות קמטי-הכערה שתלאות חיים לא הביסו את יושין. היא אינה מגלה עניין בתמונה שלה שצולמה בטוף שנות העשרה, שבה היא נראית במלוא יופיה. מה זה כבר חשוב עכ"ש? היא פוסלת במחיר ומעריפה לשוב ולעסוק בניקיון הבית, מלאכה שהיא שומרת לעצמה בגיל המופלג, כאשר היתה יכולה לחרשות לעצמה יותר מעורות אחת. פעמים אחדות כשחשה ברע שולחת לה בתה עוזרת. כשנו באה היא אומרת: אבל מה יש מה לבקש, הרי הכל כבר נקי. (המשך בעמ' 28)

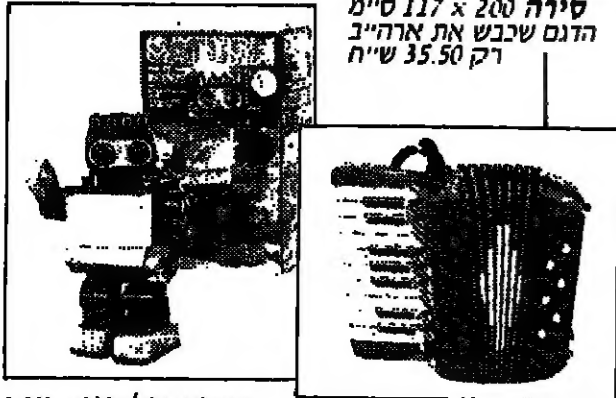
★ זכית!

בקנייה מוצלחת בצעצועי מורן המבחר הגדול ביותר של צעצועים ומשחקים איכותיים במחירים נמוכים.

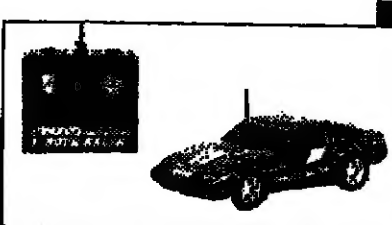
קונים מגרדים חזקים במבצע "חיש גדיא"

בלעדי לרשת מורן: בובות ברבי אורגניות טרופיקל בעלות השיער הארוך ביותר רק 19.90 ש"ח

רובוט טלביזיה ענק יורה טילים (מופעל ע"י סוללות) רק 10.80 ש"ח

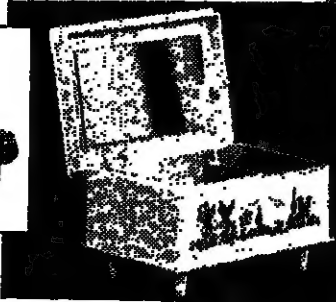
מכונית שלט-רחוק (רדיו קונטרול) תוצרת יפן רק 49.90 ש"ח

★ זכית!

צעצועים נהדרים המתאימים במיוחד כמתנות חג במחירי מבצע מדהימים.

רכבת קשיחה 152 x 25 ס"מ הולט העולמי רק 18.80 ש"ח

תיבת תכשיטים מנגנת מקסימה ביופיה. תוצרת יפן רק 23.00 ש"ח

★ זכית!

בכרטיס חיש גדיא - כל אחד זוכה על כל קנייה מעל 20 ש"ח מגרדים כרטיס חיש-גדיא וזוכים באחד מאלפי הפרסים מבלונים ועד משחקים אלקטרוניים.

★ זכית!

כרטיס חינוך למדינת הילדים על כל קנייה מעל 65 ש"ח - מקבלים חינוך כרטיס כניסה למדינת הילדים.

במדינת הילדים

8 בנות עם מופעים כמו באגדות • קדקס חיות • פתקי ציחה לילדים עם תעודות ציור • תיאטרון ילדים • שרטי "אלף לילה ולילה" • רכיבה על גמלים, סוסים, פניקס וחמורים • הזמרים בני ארבעים החל מצליפי שביט וכלה ביהודים ג'און ועד ועד מונקד עד ערב ללא הפסקה. בחור"מ פסח 29.4-28-27 ובחגיגות המימונה 1.5 בגני התערוכה ת"א.

צעצועי מורן

האימפריה של הילדים

תל-אביב רח' כפר גלעדי 35 טל' 830551	חולון המרכז המסחרי נאות רחל	ראשון לציון רח' רוטשילד 36	ראשון לציון רח' רוטשילד 61	פתח-תקוה רח' ההגנה 14	הרצליה רח' סוקולוב 30
---	-----------------------------------	-------------------------------	-------------------------------	--------------------------	--------------------------

4 המבצעים - עד יומר המלוא

יריעות אחרונות עמוד 5

מקדמי אל

יום רביעי, י"ד בניסן תשמ"ז - 28.4.1986

עמוד 4 ויריעות אחרונות

וְהַמִּשְׁרָד וּבְמִצְוֹתַיִם מִסְלָתִים. בִּרְ-
 כָּהן כָּלֵל הָיָה לוֹ שְׂוֹאֵל עַל עֵינָיו.
 עֲבֹדָתוֹ בְּחֶזֶק לִבּוֹת לֹא הָיָה מִצְוֶה מִשְׁל-
 מֵה. אִם הָיָה מִסְכָּר - בְּחֶזֶק מִצְוֶה -
 אֵין שְׂוֹאֵל. וְכֵן אֵין מִצְוֶה מִסְלָתִים
 הַיְּהוּדִים, שִׁנְיָתָהּ אֵין נִאֻמָּה שֶׁל כָּר-
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּעֵתָהּ. שְׂוֹאֵל וְשׁוֹמֵר, בְּ-
 לֵיל יוֹם הַחֹהַל בְּיָהוּה מְחַלֵּל, אֵין מְשֻׁבָּח
 עָלָיו, וְהָיָה עֲשׂוֹמֵל לְעֵל הָיָה לְהוֹרֵם
 עָלָיו, שֶׁמֶשֶׁל מְשֻׁבָּמֵל בְּכֶלֶד אֵין מְשֻׁבָּח
 אֵין נִאֻמָּה, אֲבָרָה כָּתֹב אֵין רֹחֵם. אֲמִיר
 הַלֵּל, שְׂוֹחֵהוּ בְּחֶזֶק לִבּוֹת אֵין אֲמִיר עַל-
 כֵּלֵּל אֵין הַחֹהַל אֲפִילוֹ מֵלֶה חֹהַל
 מְשֻׁבָּמֵל. וְכֵן לְדַבֵּר אֵין שְׂוֹאֵל עַל
 יָגִיל.

מתקשר בטלפון לגברת שמיר, היא
נהגה את האקסי. ומתחת את דלת
קומת הקרקע.

**מאבק על
דירת השדר**

לא ידעת למה צייטלי, אוכל בור
שלא לדירת שלושה חדרים די
סטרנדינג. לא כשמתגורר בה
שהחזן וממלאמקום ראש הממשלה
סטיח לכן מקיר לקיר המסלול, עליו
פרדשטן שטיחים מורסיים. סדרות
ישיבה לבנות, אווירה מרעיעה, נציגים

שמיר שאת חבית עיצוב רחב סגור
שגורגרה בו לפניה. היא עצמה
הכניסה לכאן פגיון כלים מלכ
תמונתו של אנג, על חיתול
האמן והוא לבני חוג הוד
אנג, אבן הרא כריכת אל שטח
פרס אך שגלגל מטפס.

יְרִיחַ שָׂרָה. שְׂמִיר מַחֲיִיבִים וּמִסְתָּרִים
שֶׁלֹּאֵם בְּהַתְּחִלָּה נִבְאָה יִפְסֵה לָא
חֻכּוֹת לְהַתְּגוֹרֵד בְּרִידָה הָאֵת אֶתֶּר
בְּכֹן. וְשֶׁרַחֲבֵה בְּאֵשׁ לִגְדֵי שָׁמַיִם
מִקְרִיבָה תְּחִלָּה, שְׂוִדֵּי־הָאֵת אֶתֶּר
לְבִנְיָנֵיהֶם. הִיא הִיא הִיא הִיא הִיא הִיא
אֵת מִכְנוֹתֵיהֶם הַשְּׂמִיּוֹן לֵאמֹר
רֹאשֵׁי־הַמְּסֻבָּה, אֲלֵא שְׂמִירֵינוּ
הַבְּחִירִית, וּמִכְנוֹתֵיהֶם עֲבֹדָה לֵאמֹר
מִשְׁכָּבֵהָ, וְשֶׁרַחֲבֵה בְּכֹן בְּכֹן
הִיא אֲמִרָתָה בְּכֹחֲךָ. יֵשׁ עֲבֹדָה
בְּפֹלִיטִיקָה שְׂמִיר מִכְנוֹתֵיהֶם
אֵתֶּךָ עַל כֵּךְ.

שולמית שמיר נולדה בברוקלין, השנה לא חשבה, היא חפץ נשתי צעירה. עד היום היא מבשלת מר ים אוכל בולגרי מסורתי. מוסקת, מולאמי, מפסידות בבית חזן היא. ריאטור. היא נאה על כך שממך פנים אוכל בחזק. כולם יודעים ואכן, כשמפסידות שעת הצהריים עורכת תהבה ועוברות את השקלן לעיניים, מלוט בקבוק יין אדום, רק כוס יין אחת. עבור שר תחזק, אזי האוכל, אם יהיה לו יום, נתן שמך שעת קלה, ומשכך בחוזה למשורר. קצת היסטוריה. שולמית שמיר,

מאת ג'ודי גיר-מרוס

התחשבת לעובדת מצטיינת, תורמים
בקטק את תרומתם, בעבודה במערכת
ובמסד, פוליטיקה, לא בראש שלהם.

**מי רוצה
לקנות סוס**

כשהיה יאיר כן שנה, נאסרה
שולמית. תחילה ירבה בקישלה

צילומים: זום 77

סיגנון של נעימות מרגיעה. לציטוט
החדר מושלמת בין בעצרת של הבע
ליוני החרושים. אישה צריכה לתל
לבעלת תחושה נעימה, שתרגום
לרצות לבוא הכיתה. האיש עמוס כ
קודם בביתות ממוצות, ממוסע
היה לניקוי ראשו. למח ארצי
לחקור אותו על מה שקורה במסר
במשלוח אס ריצה - יספר -
עכשיו, שזו תפוצה יותר קשה, אי

מגדלים, שם, היא סמלית, אין צורך לרדת למרכיב כבדי לקבות חוט ומחשבות ביושלמים היא חסרה את התורפת התורפת, הסכיבה שבה היא מתגוררת, מבוגרת מדי לעשמה שמידי מעשים את התיגמית שלה את המצברים והא נחגת לרדת פעם בשבוע לחדא-כבי, לעשמים היא נמסות שם ירד השפחה אלילית לזרבי, במסערת, אולימפיה, מנסה

אישית. התוסעה פשוט הכיפיה את
הכלאן הנדארי הדגיא אותו. ישנ
בתקופת הוועידה בתל-אביב. יום
הוא הגיע לפנות בוקר, ותלך יום
כלי שוהליף מלה. למחות סיפר
מה הגיע ליצחק אבי, ומה לעבור כל
במניין אתר לעשות ולעצב הנעשה
הוא עיסוק בעבודת החשבון הנעשה
למען המדינה ולא למען יצחק שמ
גם ככה חסר לו זמן. הוא מתנהב כ

אני

עלתה לארץ בצורה לארמית, וכן שרואה כסירה גדולה ורועת, שיצא מרמניה. המון אמצע מלחמת העולם השנייה, משפחתה נשארה בבלגיה. כשהגיעה ארצה נתפסה ע"י הבריטים והושלכה לכלא, עתלית, ואחר כך במורע. שנה שלמה הייתה עצורה בכלא, שם גם נוצר הקשר הראשוני שלה עם מחזרת לחי'. כשהשתחררה ללא מקצוע, התקבלה לעבודה בבית־ההדפוס למגזנת 'דון'. אחר־כך ביקשו מכריה מהלחי', שתיהן הקשרית של יצחק שמיר, שישיב אותו ומן במורע. מהכלא הוא נמלט, אך הקשר עם שולמית, לא נותק. בשלב ראשון באריותו לנינושא.

זה לא היה מבצע משוט להיטות למפקד בלחי, שהיה מבוקש מאוד י"ד הבריטים ושקלולתו הופק בכל מקום. ההתנהגות התקיימה אצל הרב מלך בירושלים, המניין הורכב מילדי השכונה, הרב אריה לוי ורבלי לעזה את יצחק והרבנית - את שולמית צלמים לא היו, גם שמלת חושה לא הוג שמי, הם אולי חוג ויהודי באר שיון לו אף תמונה אחת מחתונה. לבכשתי תצאית וחולצה מה שהיה לי. גם הוא היה בכנדי חול. זו הייתה בפירוש חתונה מיוחדת. לא תומרת, לא צלמים, לא רבע שני, בסיס הכנס ירד אחרי הערים למטה למכולת והיא בקבוק יין בסיקוויטיס אורכך וחרמי כחל-אביב, והוא הלך להסתתר בירושלים.

למית שמיר: אם הוא לא מספר לי, אני לא שואלת

לא מ

בדלמים, שם גם שבתה רעה, על
מזל שחלל לקבל את בנה הישר
העם באותה תקופה למשטח
אחרים, שסיפלה כל בנותיה וזמן
התורה והשיטות, בדרך כחוסה,
למאבק גמורים, על גג בית
מלאכי. הכל היה בסדר, עד ששבר
זוהי על מזל אנלי חייב וידע 'משרד'
על שבת ויהי ששם ירד את חבר
לא אצל שלל, בגלל העובדה שחבית
הוא חולל מיקום משורריו צמוד.

הוא עשה קץ של שבתית רעה.
הבטיח השכחה, שבתית תצא
מחלוקת רק עם אותו של החייל
הדתי. האחרון ממלאסמיות.
שעה על הארץ גמורים. בנה הישר

מחמקים עליו, עשנו אני וחברתי
לכלל בכף עקביו אונתנו
לדלות. המעל ניגסנו. שם ודחלתי
אז דחמקתאני בארץ, ושם לו נגסנו.
במיתו מיתו למחוט. זהו להתי שלא
דחתי לא רבתי, וקשפת ארובת מזאת
סבה אל זמתי. וזמתי לא יצחק,
והחמקתאני לא חזר איתי. וזה
שחל מחמקנו לא חזר גם איתי ודחתי
גדול והחלתי אל מחמקתנו מורש.
מחמקתנו לא ששעלם אל ראה.

ינארת, שיחמק שחיר היה מאו
והחמקתנו בחיים החמקתנו
בארץ, אדם היה אל החמק חור יום
לחשמשמשל אבל למעשה, עוסק
שחיר בחוליות, אמת שחיר בלבר.
קשפת קדוה חמקת חוליות
החמקתנו לא ששעלם אל ראה.

ואם לא להצטנע כמו מונה פורס.
סוענת, שלכל אשת פוליטיקאי
סיגנון משלה.

ותערבת

שנולד. מפעל לא באנקל על מוסקס
בא לו בקלות. הוא גם לא אחד ש
אחרי המפקדים ברוצט שמיאסע
הפוליטיקאים, נהנוו לתל-לאכני.
גרים הילדים והזכרים שלי.

**למה לאמר
תורה לבנינו?**

שולמית שמיד לא מעריצה א
גם לא את מנהגים בנינו, והיא
גם כעלה מלחמה אולי ב
העבודה הזאת. בקשר להערכת
היא לא כל-כך בטוחה. שוטבת
לבגול תעשייתנו אחריה חל
שולמית שמיד לא מעריצה א
גם לא את מנהגים בנינו, והיא
גם כעלה מלחמה אולי ב
העבודה הזאת. בקשר להערכת
היא לא כל-כך בטוחה. שוטבת
לבגול תעשייתנו אחריה חל

אני מתקניצת, והאם תנועתנו שלה כותעת חרות, לציון של בעלת, ואיזה יכולת להציע את מעל, שפיר, שהיא מתחילה את דאגתנו לבריאות בעלת, ערבה בעל עמיץ כותעת, כשראות בעלת עוסק, המתקנת בשק, אני לא ליל שרתי, אולי, אני חיתי צערת ואת חיתי מערות, וכן מה, והעידה חיתת דבר צדוד מאד, ולכל בעל חתן את מה שהיה ואת תנועת הלאה, אני מקוה שכולם יוש מסתפק ובונים למקום את הדור, תנועתנו יש איראליים יש דברים

הוא	גם ביחסים, בנינו, אי-נכוחה שגם
יש	הוא איוב אתי מאוד
הוא	אחי יצחק - הולולית - תעריף
	שולמית שמיר את תלביב כפסם

هكذا من الأصل

מאת עמוס אורן

עומה חזית: כמה צריך למכור

תעשיית הדיאטות והפחיתות
על אגודת הדיאטות והפחיתות
כמעט שלא מייצגת את המחקר
האמריקני המקצועי
המפוענח: "הדיאטות והפחיתות" עדיין
כ-120 מיליון, והצרכן הממוצע ימשיך
בענף שיש אמצעים המעטים שלא זה מה
שעושה צרכן: "הדיאטות והפחיתות" עדיין
מאות מיליון

יואל, שבעות מוכרים את השירים
ואת התקליטים. תרגיל של קידום
מכירות.

שישה מיליון מנויים
בעולם הרחב, משרות הטלוויזיה
את תעשיית המדיה הממוסעת, ופוסט
מזה שנות דור. סוף אוף דה פוסט
הבריטי, המודל עליו נבנו התוכניות
הישראליות. עור להיס' והיס
בראש, ובנות דמות האמריקניות
היט מאיי, "רכבת נשמה", לייס
נייט שואר' ועוד. אם הללו השתמשו
בטכניקות קולנועיות, הרי שעם
המעבר לווידיאו, לפני כעשר שנים,
השתכללה הטכניקה ללא הכר.
האפשרויות תכלית מוגבלות כמעט

כל סבסום חום, שהמוסיקה
הפופולרית, נחלקת לשני
ענפים: זה שהיה לפני
הי"י של מייקל ג'קסון, וזה
שבו אחרי. סרטון הוידאו שהפיק
הווייט ללויטו רבהמבר, סימן פריצת
וידאו כמעטות גם בתעשיית הקול
סוף, גם בתעשיית הוידאו העולמית.
השטח, שבו של לך אמריקני, מיטב
לואי את המיטב. האם ראית את
השיר החדש של מייקל ג'קסון? לא
עוד לשמוע את הקולות, אלא בעיקר
לראות את השירים.
כבר אי אפשר לתאר את תעשיית
הוידאו ללא סרטון הוידאו תלויים
אלה השמות דבשו סוף וידאו, רוק
סרטון וידאו קליפ (קליפ הוא קטע)
המשמעות אותו גימיק

ידנה ארזי: לא רוצה וידאו לעניים

ארזי עשתה וידאו קליפ, אבל
לא בהתקנה משלה, אלא של חוליה
ויהיה הישראלית, לרובי בעלת גוף
תומך, ומשקל המגנול שלה, צלמה
הטלוויזיה כבר, שבעה מיליון
"רישית שלום", אלכסנדר האחרון
חלקם ביותר מגישה אותה לבני
הנוג זה לא עלה גרוש. אין לי
שום סיבה ללכת להפיק משותף
בד לוח, מטעים חנו, "אני מעדיף
לשים את כל הכוח שלי בשידור ולא
בוידיאו, לוחות עדיף מסתיר וחד
נות מכלים ייתכן שהמאפיין הוא
פראי, אבל גם אני, צרי קרובי
שירי

סרטון הוידאו שנעשים באר
ר, גורא מכלים אחי, אומרת
ידנה ארזי, "מרת השנה" בשנת
יש התרבות, באולפני התקליטים
אולי תענו להשגים, ולאיכויות
של חרץ, אבל הוידאו אנה לא
יכולים להתמודד עם הנעשה
בארץ. אני אישית מעדיפה להשיג
שירי וידאו בכלל, מאשר וידאו
לעניים. הרי אין לי תקציב של
שידור, וגם לא כראי להשיק כל
בד, והבנה עבודה פשוט. הקרנה
אתה אם השיר מוכר, הוא לא צריך
וידאו. המשמעות בדין מספיקות
לי

לגו הנדסי

לגו טירות

לגו חלל

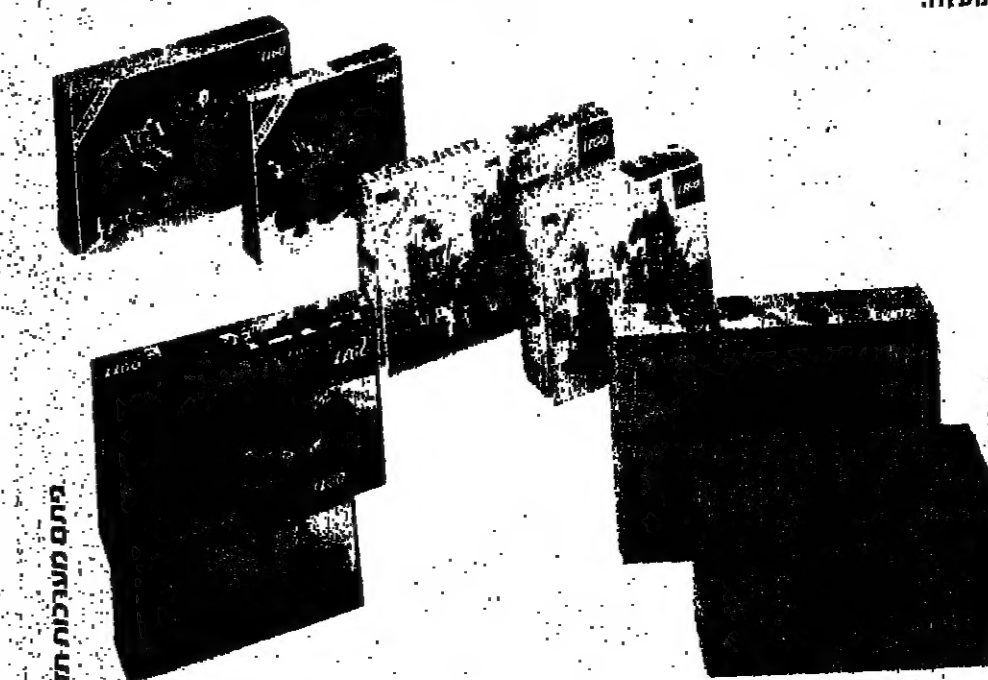
לבנות את הדמיון

לגו דופל
לבנות את החשיבה היצירתית והיכולת המומחית
המשחק שתוכנן במיוחד לילדים מגילאי 3 חודשים
עד 4 שנים. לפיתוח הדמיון, החשיבה והסבלנות.
לבני דופלו מתחברות ללבוני לגו.

לגו הנדסי
לבנות את המכונות הכי מוחכמות: טרקטורים,
מכוניות מרוץ, הליקופטרים ו... כל רעיון מכני העולה
בדעתך. מערכות הגהים ותמסורות, הנעה ממוכנת
ושאר שבכללים. לשימוש הרעיונות כמו במציאות.
מיועד לילדים מגיל 7 ומעלה.

לגו חלל
לבנות את החלומות, את ספינות החלל המסות
לפלטות מרוחקות, את נופם המסתורי של כוכבי
לכת זוהרים. לממש את העתיד.
מיועד לילדים מגיל 6 ומעלה.

לגו טירות
לבנות את האגדות, את טירות האבירים, להציל
נסיכות, לצאת לזרקוב. לפתח את הדמיון, להבין
ולהגשים את העבר. מיועד לילדים מגיל 6 ומעלה.

ביתם מערכת הדמיון

שידור בלעדי:
סוכנויות קופמן בע"מ
בנוה על קבוצת כלל

מגרשי התערוכה הישנים.
ת"א, סל' 03-455141

להשיג בחנויות הצעצועים, המחברות, בהמשכיר לצרכן, בשק"ם ובמשכיר המרכזי.

בקרו ב"הפנינג לגו"
ילדים בונים במאות אלפי לבני לגו
המשכיר לצרכן - דיונון סנטר 19-30.4.86

A high-contrast, black and white photograph of a man and a woman in a recording studio. The man, on the left, is looking towards the woman. The woman, on the right, is looking down and holding a cigarette. They are positioned in front of a microphone stand with multiple microphones.

[illegible]

עמוד 10 ידיעות אחרונות

- לחברות מסחריות. הכוח של סרטון
 הווידיאו כשוק, לא נברק עדיין.
 מעניין לדעת אם תקליט מצליח יוכל
 למכור קלטת וידאו. אישית אני
 מאמין, שבסופו של דבר המוסיקה
 תנצח, הרוח האנושית תגבר על

Abstract

לוא חייבו אותנו במחיר המלא של עלות ההפקה, לא היינו עומרים כזה –

ומדובר בכחמשה אלפים ורואר לקלים. חברות ההפקה המפרטות מתחשבות בנו, ואף מעבר לה".

בניגוד לעולם הרחב, בארצות-הברית בעיקר, שם הבטח הגדול באמצעות מכתוביות תקליטים - פרסטיז' וידיאו, ממס מסביב ומפועה, נרדף לקום את מכתוביות התקליטים. בישראל המצב הפוך: מכתוביות תקליטים לא רואים דאגה כזו, ובמקרה שלא לכיס, לא כחן שחוקללים ויאאוו

להוציא מיקרים יוצאי דופן, עושה חברות התקליטים סמינטי וידיאו רק להליו שחוקליו את עצמו, להליו שמוכר בלא-הכי, ובכל זאת, התיסן הקצר של חברות התקליטים ושל החלוציות מלכו, לא לחידאקליטים של השקעה מכתוביות-כמעט על גדול של חרש. חרש וידיאו טוב בעד טוט (כמו מולטיק) של שרד לישית, ורדדד של שלום ותרד, או שרד של החוכנית מלוויית כמו סיכה לחתונה.

לא מגלים סכומים
הפתרונות של "מיגוון", ושל
המברות הפקה נוספות בארץ, הם
צוריתים, ברעיונות של כימיו ועריכת
עיונות צילום, בחיטוכים מחזירים. ללא
תקציב, ללא טטאסיסטים, ללא ציוד.

בכפוסה שעל הכתמים. לעומת
בתגובות, לעמים בשמותיהם,
תמידית חרורים בהרשעה
שליחות, חלוצית ואחבה לדבר.
היה שליח, חרור, רועה, מבצע
לעשות את זה בחבה להקטן חסדי
שירות, תצורה וסרי מכירות, אמת
מקורבים לנושא.

להקטן חרור הצערה. מופלגת
הצליחה לעשות וידיאקטיל ללחם
בהכרזה של איש, בחלוא מנחה
לש 300 וולר כלבר. את רצונה
מבשר.

קשיצות. בעניינה (שאני מנסה
להבהיר על סיבה ואיכותה סדר הנח
לקלים אצל "מבין", גע בין תחול
ל-5000 דולאר. בהוצאה כזאת כבד
הגיעה החברה לתוצאות יפות
למרוקסן ואלי"ם 30 ו-40 אלי
דולאר. את הקלים לתקדוד" של
מלמק אורי עשו ב-1500 דולאר, ולא

ההצגה או ויריאנו
למרבית המבולות שהפיקה
הגדול בעולמנו הישראלי לאמנים
המקסימלי והענקיים גם
התעשיית. המלווהיה עשה את הבחירה
חשירה במסגרת האפשרויות שלה,
מקצוענים שחיים בקצבי הכיבוד
לחצות תחומים, בתחנות שלוויה
העבודה, אמור רוצו ונא בעתה.
הבטחה לא לבנות התקפה של עד
שני - הפיקו ימים מלונן והבימאי
אוטו - גוטמן - במחברת ההוליוודית
החזותית ביותר ממחברת של האמנים
החזותיים ביותר ממחברת של האמנים

מדיניות. קדם שום דבר אחר לפני
שישג את הקליט חסר את אותו מדיניות
כיון אם יש לו מדיניות ודיאה, כיון אם אין
לו מדיניות לחפזתה. הקליט חסר שיש לו
מדיניות. מדיניות לחפזת שני שיש לו
אמצעים, מקבל בחיבה תהודה רחוקה. ואי-
יחזרה. זהו חסר, טוען מלוק. ואי-
מדיניות שיהיה לו חסר ויחזרה חסר

מזר על כך: אני מעדיף קליפ מסוגננו שחשקני מחבבה, מאשר מחברה מסוימת שעשתה חילוליה ורביית הקליפים בארץ הם חלוציה! מפני שהחבורה עושה יותר מאשר משלמים לה!"

גם בראיון מ-כ"ט מנכ"ל משובח, שכבר נהנה לשלול על חמיל לייזר, נשאל:

שברדיו נמסל שיר של ברוזה, בגלל

דווקא חיים מלובן נשמע אופטימי
יש עתיד גדול מאוד לתעשיית
ההידרא בארץ, הוא אמר. אם שוק
התקליטים ייתן גיבוי ליוצרים צעירים
עדיף לקדם אותם בקליפונים ולא
בפרסומות אחרות, הוכח שכל אמן
שעובר בחוכמה, התגובה מודגשת
מדידת.

אם יונה ערוץ מסחרי, בלי להעניק לערוץ הנוכחי את אותם תנאים, זה כאילו גמרתי את התסקיר שלי", אומר מפיץ "עד פופ".
מתי שמכרתינו בעידודי זה לא ייך. ולא מעטמים אנוכיים. אני גם לא רואה איד כבלים וערוץ מסחרי עושים תועשיית מדי כמות הכסף שיש כמה זמרים ותוכניות צריכות חברות התקליטים להשקיע? השוק קטן ולא עיצו כלום".

טרימיסמיות

סמלח שלומית, המשרתת ביחידה צבאית, עמדה בשבוע שעבר ליד הטרימיסמיות בצד מותקן הטרימיסמיות. השעה הייתה ששענה בערב. שעה לפני כן ירדו 12 בצהריים. שלומית נדה במשך ליד נהנית הטרימיסמיות הייתה אומנם מואר, אולם שלומית הייתה חיילת יחידה. היא הייתה בתור המינהל לא עמדה בחזקת ירד ששטח. מן המסע חששה מניידת של המינהל הצבאי, המסיירת בכבישי הארץ כדי למנוע מחיילות לעמוד ליד טרימיסמיות בשעות החשיכה.

לפי שבעות אחרים תוקנה פקודה האוסרת על חיילות לעצור טרימיסמיות בשעות החשיכה. המינהל הצבאי קיבלה הוראות לבצע סיוור בשעות החשיכה, לעצור כל חיילות שעומדות בשעות אלו בטרימיסמיות, ולהביאה ליד מחר בבוקר שוטפת צבאית.

לכאורה, הוראה נכונה ובמקום, לאור המיקום האסטרטגי של תחנת טרימיסמיות ואלימות כלפי נשים בטרמיסמיות. אולם מדיניות יסודית קצת ירודה עולה, כי ההוראה החדשה, באה אר לנקות את מצבם של ראשי הצבא,

אני בטח לא בראש שלו

לא יהיה זה בבחינת סוד צבאי לומר, כי יש כיום כמה מאות חיילות, המשרתות בבסיסים שבהם אין סידורי הלנה מתאימים לחיילות. המדובר בעיקר בבסיסים עורפיים, שבהם צה"ל בכתל-אביב ובכניכיותיה, שבהם משרתות מאות חיילות. ייאמר מיד, אין הכתוב מרמז על אותן חיילות המשרתות בבסיסים הגדולים, או אפילו בבסיסים ממוקמים. לכל חיילת יש חדר שלה, עם מיטה אישית, ארון אישי, וכל אחת מהן אלמנטים המניחים רענה של חיילות. מרוב, אם כן, באותן חיילות שמתקופת תפקידן אינן מחויבות להימצא בבסיס בשעות הערב, אולם

בשכ אייבוכותם למצוא פיתרון הולם ומתאים לבעיית החיילות הנזכרות. לשירותי הסעה לאחר שעות העבודה, הרבה יותר קל ופשוט להירד פקודה ולהטיל עונש, מאשר למצוא פיתרון לבעיה סבוכה ורגישה.

מצאות עצמן לא פעם במישור גם לאחר שעות החשיכה, ורק אז משוחררות לבתיהן. רינה רובר צה"ל סירב לשתף פעולה לצורך כתבה זו, ולכן אנו מנועים מלחשוף את פרטיותה של החיילות שעימן שוחחנו. משרתת באחד האנשים במשרד-הביטחון במילאבי. כמה יש עשרות חיילות המשרתות במינהל, כי המפקד אחראי על הסעת החיילות לאחר שעות הפעילות ה"רגילות", אומרת רינה, או אפילו מסייעות להן. אולם מה עושה חיילת כזו, שהיא שולה הוא אורח האם חלוצת עלי המכונה של מפקד בצה"ל? היא לא פעם גנו מסייעות את העבודה בשמונה בערב, והוא נשאר עדיין במשרד שעות ארוכות. אני בטח לא בראש שלי, והוא לא ידע לי לסירוגין הלנה או לחילופין - בודאי לא ישתדל אותי שלוש שעות קודם לכן, כדי שאוכל להגיע הביתה בהסעה.

דבריה של רינה משקפים יותר מכל את הבעיה שצירה הפקודה החדשה. קשה לדרוש מחיילת כמה לנסוע באוטובוס לתחנה המרכזית, משם לעלות על אוטובוס שייקח אותה למקום מגוריה באזור רחוק. זה ימשך שעות, לרוב, והיא אינה מוכנה להקדיש את חופשתה הקצרה, בת כמה שעות, לנסיעות באוטובוסים. היא מעדיפה טרימיסמיות. אין לה דרך אגב, שעות לצבא, ואיני דורשת הסעה צמודה. אבל שלא יגלו ממני את הזכות האלמנטרית שלי לתפוס טרימיסמיות, ושלא יאיימו עלי במאסר, אם כל מה שאני רוצה זה להגיע הביתה מוקדם יותר. אין סיבה שאסביל מקורה כל כך לא הגיונית.

סיוע ממקור לא צפוי

יפעת היא קצינה, סגן-משנה, המשרתת אף היא בסיס הקרוב לתל-אביב. טיעונה פמיניסטיים. אני מוכנה לקבל פקודה הנוגעת רק לפעילות שמשותפת על מיקומים שבהם חתקו גם גברים, אפילו חיילים עם נשק. למרות זאת, אני נעים וגוה. אין לי מישה משלי, לא ארון שבו אני יכולה לנסוע חשש

בעל כורחו

למרות שכולן מודעות לסכנות

רוח מספרת שהיא כמה מחברותיה שוכרים עובדן רירות בערים הגדולות, כדי שלכנות תהיה פינה קבועה משלהן, ולא יאלצו לנודד בטרימיסמיות.

צה"ל אוסר על חיילות לנסוע בטרימיסמיות, מאיים בעונשים ובקנסות • מסתבר שזוהי גזירה שלציבור החיילות קשה לעמוד בה • לא ככל היחידות הצבאיות יש סידורי לינה או הסעה המותאמים לעבודת המשמרות של החיילות • ויש גם שאלה של שיוויון: גם חיילים משמשים מטרה לתקיפות ולא רק חיילות • מי מוכנה לבנוז שעות בדרך הביתה, כשהחופשה כה קצרה • כשאין ברירה שוכרים הורים בעלי-אמצעים דירה לבנותיהם, קרוב לבסיס • צריך אבא עשיר כדי למלא את הפקודה הזו

אישית, האם רוצים בצבא, שכל יום אסובב עם סדין עד שאני מגיעה כעב לכיתה-הלוצות? ומה עם פינה אישית קטנה? אני יודעת שהצבא עושה את המיטב, אבל זה לא פותרון כל מה שאני רוצה. זה להגיע הביתה מוקדם יותר. אין סיבה שאסביל מקורה כל כך לא הגיונית.

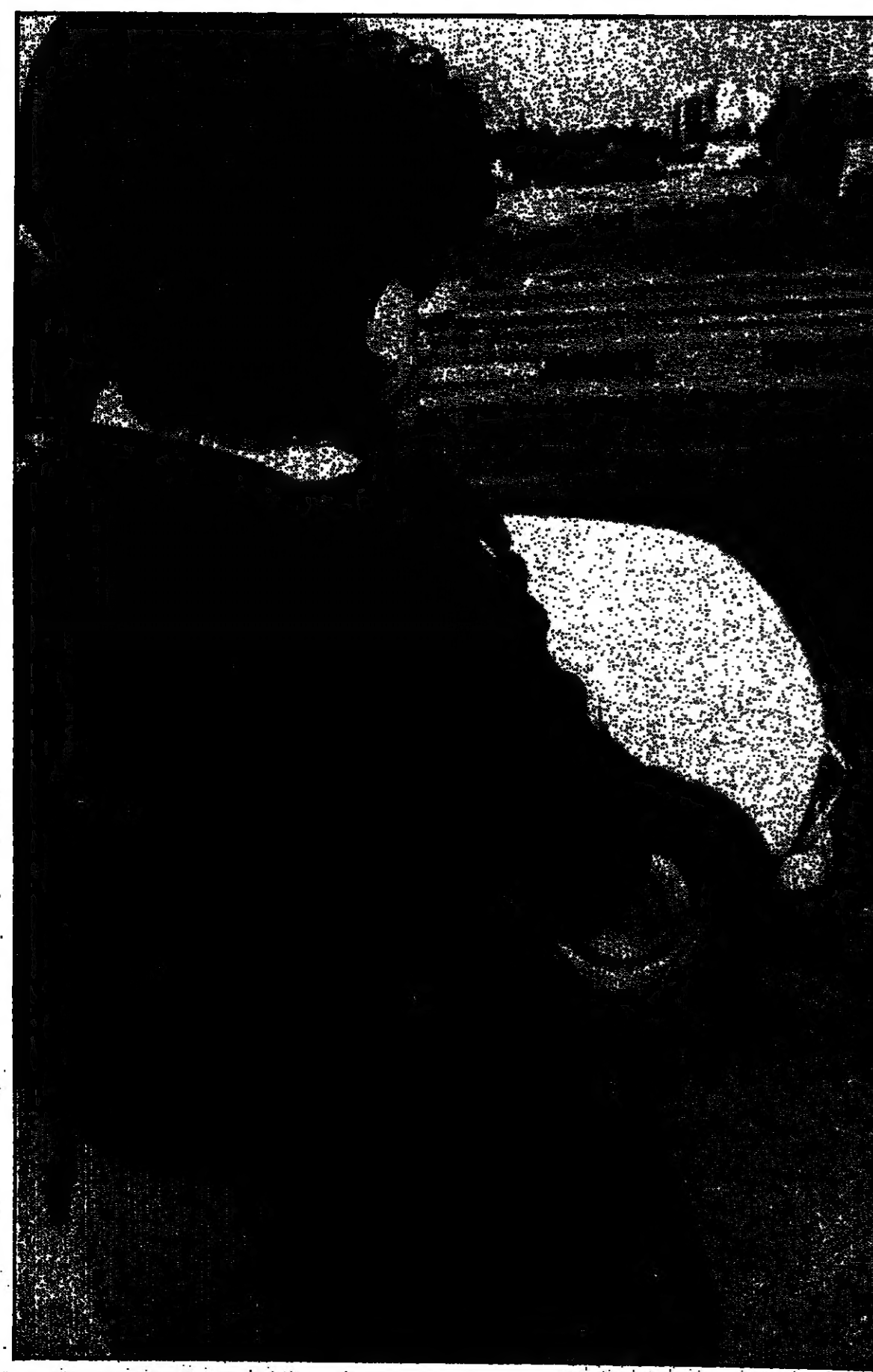
כלילות. אבל כמה הורים יכולים לשלם 300 - 200 דולר כדי להחזיק בת חילת ברירה שכזו? אני אפילו לא יודע מה מסוכן יותר, מחייך את האבות, בת הגרה לבדה בעיר הגדולה, או נסיעה בטרימיסמיות.

מוסר הטרימיסמיות בצבא הוא כמעט למנוע את חתופה האות, אך רומה כי טרימיסמיות הן שתי מילים זהות. צה"ל אינו יכול לראונו להסעה מיוחדת לכל בת, אך הוא גם אינו יכול למנוע נסיעה בטרימיסמיות. אפשר להוציא פקודות ולאיים בעונשים, אך הרבר הוא בבחינת גזירה שאין הציבור יכול לעמוד בה.

את ההסברים שקיבלנו לנושא זה, משיחות עם כמה קצינות בכירות בצה"ל, היה שהחיילות תוכלנה לנסוע בתחבורה ציבורית. אך מישאל קצר בין החיילות עצמן הראה, כי הרעיון אינו נראה להן, במרש לא לגבי אלו שגרות המרחק מקווי-התחבורה רגילים, כמו בנות את הטרימיסמיות, מה גם שכולן היו מודעות לסכנות הטמונות בכך. מאחר שבגזית מגוייח'ן בבסיסים השונים, ביחידות העורף - היא בלתי מעשית וזו רק מסיבות תקציביות, המצב הקיים ימשך.

ונותרה רק השאלה, האם הצבא ישיביל להתמודד עם הבעיה בצורה שתמצא פיתרון הולם או יבקש לצאת ירי חזותו עליידי הטלת עונשים וקנסות המורידים על חיילות שבסך הכל תרצה להגיע הביתה במהירות.

רובר צה"ל, כאמור, סירב לשתף פעולה. הוא אפילו לא אישר לקצינת ח"ן ראשית, אלי'ם עמירה וותן - לדרן בנושא, אפילו לא לשיחת-יריעה. צה"ל דואג תשובתו היחידה הייתה - צה"ל דואג לסידורי-הלינה לחיילות שאין בבסיסיהן סידורים חגדולות. וזל האכסניות-ללילה הללו כבר דיברנו - דיברנו. מה יש עוד להוסיף

מקור: מ. א. א. א.

ידיעות אחרונות, עמוד 13

קייטרינג בסגנון אמריקאי

בניס קייטרינג

חוב לה גדידה 76 ת"א.
טלפונים: 03-397021, 03-304833

בואו להכין את המנהל

בקנות מוצרי מקס פקטור 30-35 ש"ח ומעלה.

המחצית עד 30.4.86 בכל הפרופורציות המשותפות במבצע. בסופר פארם, במשכיר לצרכן ובכל בו שלום, ההגדלה ותקיים ב-18.5.86, במשרד זכור, נורית, בנכחות נציג החברה, משרד הפרסום ורדית.

ההשתתפות בהגרלה אסודה על שובי החברת ומשרד הפרסום. תקנון המבצע נמצא בכל התחנות המשותפות במבצע.

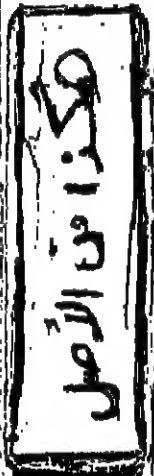
*כפוף לתנאים המודרים בודית משרד התעמית.

MAX FACTOR

י פ י ב י נ ל א ר י

יבוא והפצה חברת נורית בע"מ

רתוך הפנים היפות של יונה אליאן ששורות, היא מורה עניים גדולות את דרכה. ואי רוצה, היא לוקחת, הכל כמו בחיידה של אסמפנקת. הכנס עו לא רחבת, אבל היא חולבת בקר ש. כד. רת מנסה לזרז את החתום, שהכמות לא חשטון אותה. "סירוף", היא אומרת, "סירוף". הסיפור משמר אותה, ברגעיה לה, שחתה בשלוש הצבות, להנחות תוכנית על הצבה בטלויזיה להכנס חזרות על הצבה ברעית, להכנס הרבים,

שנעון לרברעבורה. הבניאדם מעיר על עצמו, שהוא לא יודע לנתח זה לא רק פיוצח כמותי, יש לו, לינה אליאן, משהו חרש, של שנות ה'80. עירוני מאוד. מודרני מאוד. לא חיאטרוני-שהאמיקושו, בנוסח מייסירי. הבניה"ם. לא התגברות הבהמית, ורר קדיכאילו. לא כלהלחלה מוכהמני, בלי שום אמונה מאחורי הדברים. הכל עני

מאת עמנואל בר-קדמא

ינין, מקצועי-חילוני. הרצון להצטרף,
ההישוות, אינם מרחיבים מוחות לש-
היות.

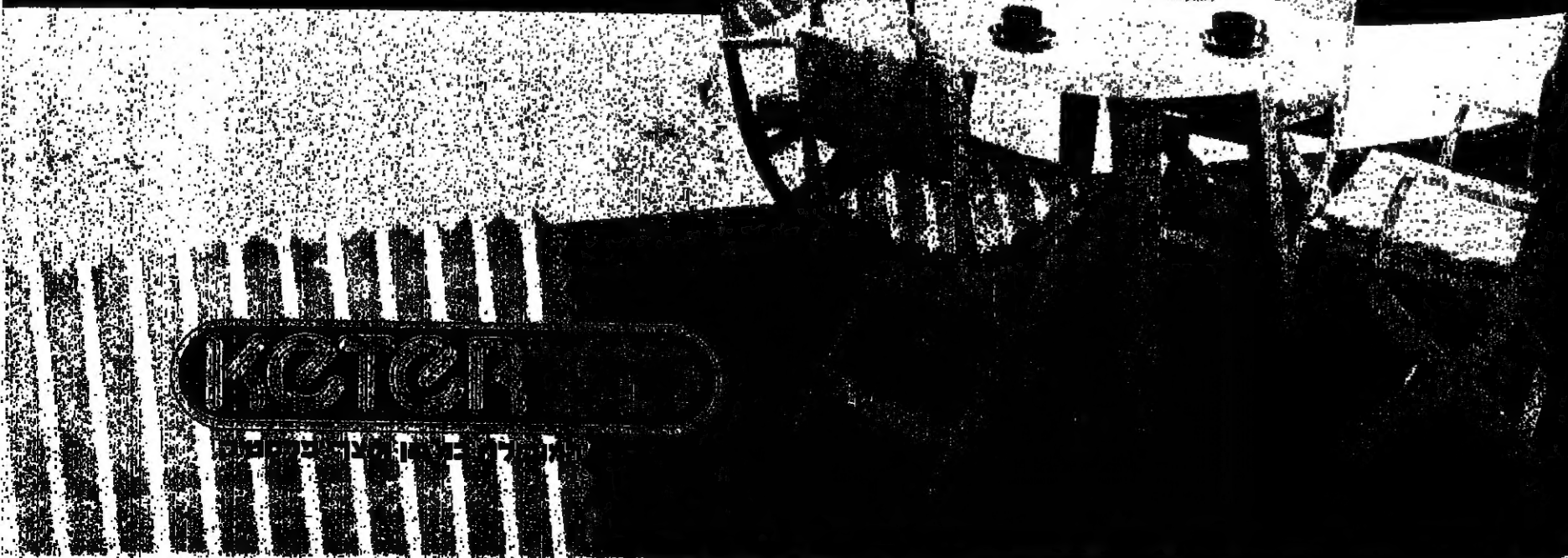
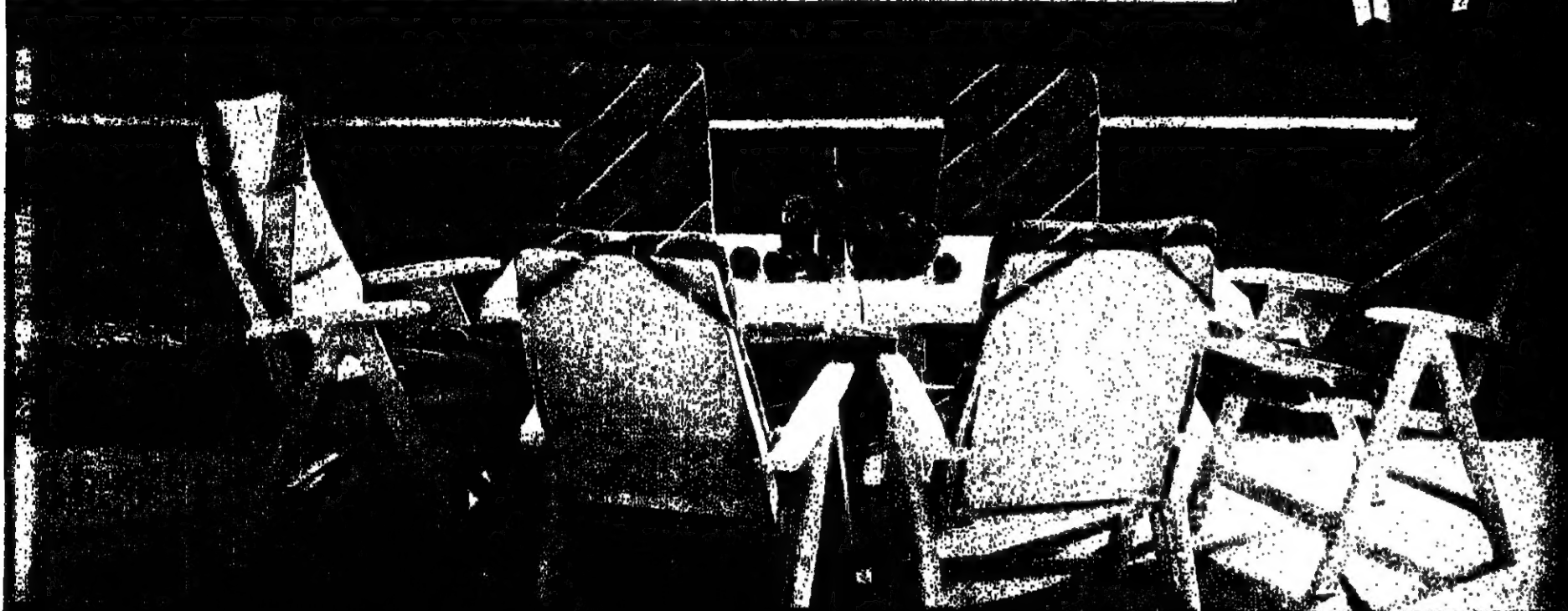
מחיאות כפיים

הדור של יונה אומר את המלה
הקריידינה, כלי להנחיש. טעם החשיבה
השומען מטייל בחם על האישיות ואינו
הלם את מושגי הסודות האמנטיים
התאטרוסון. כנס התיאטרון חולן
מחמקס מבניבועית לש, ירון, התנועה,
האזן את אורמסן על קו מסעקן ורובינא,
כנס בורואי. מתאפסין בקבריות
למראת המוסמס של ה"הימני", זו נבמב
משו לש יוסי בנאי בגורליות ובוטאר
משו לכנס. במכרסו של, איי לעיעים
מכר ראותו. יוני אלקין, ראות את
המסמס ומתאהב בקי כדו חר צורק להיות.
עוסקס אצולה.

קרוב-אלהות. בשקדורם אצולה. לפני
מבמב שנים עובדת אה, "הימני" מחנך

ויש להם לקוחים אותה פורגאנאטו כמ
 לל קפרימא במפעל, כל דליות, שא
 ויהי תלבוטו וכליחא אליה כאל
 ויהי, או כאל מוכרתה. ישנה אגדה
 ואומרו, שסייקה ויינברג, מ
 ויהי, כמבליקא קאמרי, את יונה
 ויהי, אציעה, ויזול בה בתור
 קפרימא, כל דחוימ כמבליקא בתור
 ויהי, ממש, ויהי, את תמיד יהיה לו
 ויהי, ויהי, אצל כל יפה תמצא
 ויהי, שפירום כממרישיע, על שרוביה
 ויהי, ויהי, נראה אכסודר, אששה
 ויהי, כוללת דליות עם יפה מבטולת. כזה
 ויהי, וגוללה מאד היו ישתם

هكذا في الأصل

הכרטיס

הכרטיס

לתמונה שלווה עם כתר פלסטיק

ריהוט פנאי של כתר פלסטיק - סגנון חד
בתרבות הפנאי: מערכות ריהוט וקריסטל
הכוללות מגוון כסאות, כורסאות ו
שולחנות במבחר גדלים, כולם מיוצרים
מחומרים פלסטיים קשיחים
(POLYPROPYLENE) ועמידים בכל תנאי
מזג האוויר.

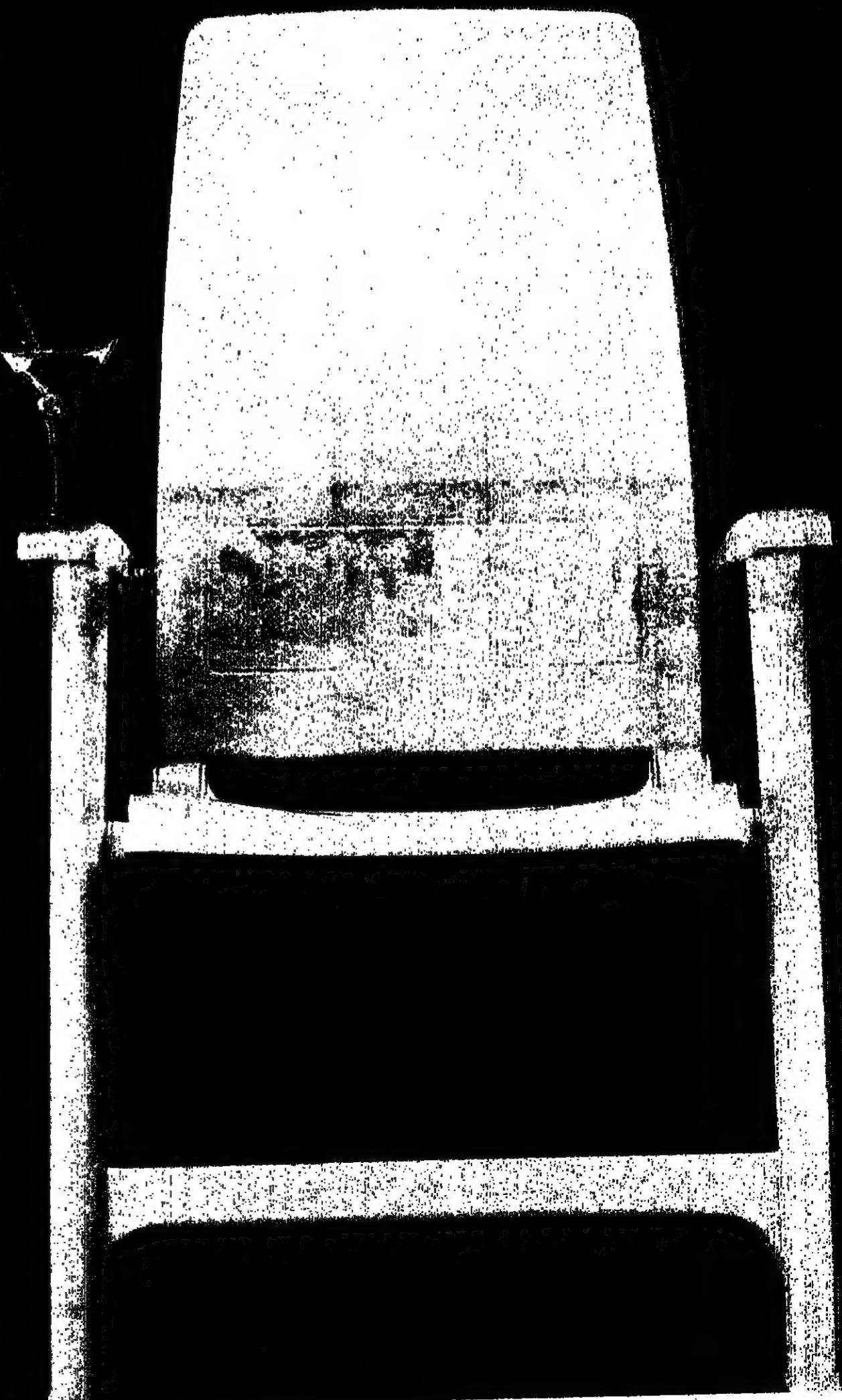
העיצוב והאיכות שהפכו כבר שמו זכור
ברחבי העולם, מעתה ביונות ובמרחקים
בישראל.

- * כורסאות גן (Gardenia High Back)
בעלות 6 מצבים (כולל קיפול).
- * כסאות פנאי רחבים בעיצובים יפהפיים.
- * כסאות מרפסת קלאסיים (כסאות
שליבים מתקפלים, עם וכי ידיות).
- * שולחנות מרובעים, מלבניים, עגולים
ואובניים, עם או בלי המילות.
- * מ"ר 91 טיימ ועד 1.81 מ'.
- * מבחר מרהיב של יופיים מנצחיים.

להשיג גרסאות חנויות: יבנה, יפית, יבנה
המשקני לצורך: הייצור, הייצור, הייצור
מלבו שלום וחורוויי: הייצור, הייצור, הייצור

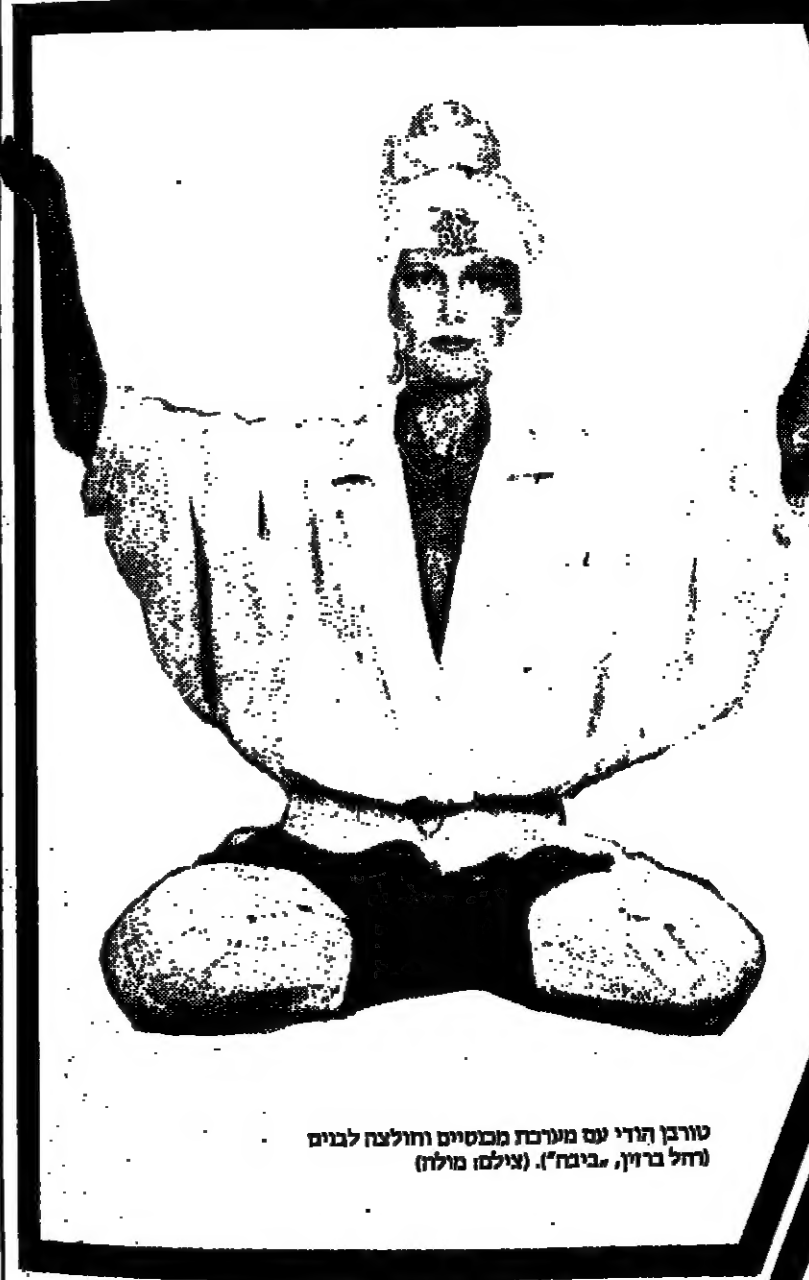
ריהוט לשקנות הפנאי

קייץ 1986:

בד ריפוד בחצאית, בד
מפת שולחן במקטור,
בתכלת
(חלד, דוד וליובוביץ,
"ברגור"). (צילום: סמי
ברגור)

טורבן ודרי עם מערכת מכסית וחולצה לבנים
(חלד ברין, "ביגור"). (צילום: מולד)

מחשוף אלכסוני
בשמלת ערב, אימרות
מתודדות ונחשים
והובים לקישוטי
(ו'אן-לואי שרר,
מאריז). (צילום: מארק
היסמר)

שמלה צרה עם מחשוף סטרפלס תהיה
הלהיט של העונה • מי שלא יכולה להרשות
לעצמה, יכולה להצניע את כתפיה החשופות
מתחת לחולצה או טוניקה • העיקר - לרמו
שכאן מסתתרת גם חזייה • לערב - לא
לשכוח את האריגים הנוצצים, המבריקים

מאת נורית בתיש
במסיבת יום תולדות היוגל של
המאסטרו וובין מהסה
כחילסר - לא ראינו אותה,
אבל המערכות והגיגות שם
תצלומים בהחלט היו מרגישות שם
כבית, על-יד חולצת הלאמה וההוב
והצאית המפסי השחורה של ננסי
מהסה גם כאירועים הגיגיים אחרים,
מסת, תנועה, שמחות.
דרכי המס ביותר אשר בו האופנה
דוצת מהנוג את הקיץ - היא שמלה

יום רביעי, י"ד בניסן תשמ"ז - 23.4.1986

צמוד ולודהט

סטרפלס לבן
צמוד לגוף
הכפתורים, הכובע
והכפתות בשחור.
(טורנט, מאריז)

מאיוטים בצבעי וורוד,
כסף ומינה, במערכת ערב
עם טורבן חואם של לואי
מריז.

צללית
שעור-חול
בחליפה צרה
עם מקטורן
ה"פפלוס"
(פיליפ וונה,
מאריז)

מי שהיפה המונגיים הוא דוקא
הצר החוק שלה - תחזור מעל הטוני
קה חגורה רחבה סטייל המלה הכי אוד
רונה.
רענן מאד ובו-זמנית איך פיתרון
נמלא למיכלול של כעיות - הוא מעיל
הערב התגיגי, לתפקיד זה מתאימות
גם שמלות-מעיל ווורוד, שניתן ללב
שן פעם על חקן של שמלה עם או בלי
חגורה, ופעם אחת כעליונית נוצצת,
מתנפסת מעל שמלה שקטה. מאוד
שיק.

יום רביעי, י"ד בניסן תשמ"ז - 23.4.1986

הקדמת האל

יריעות אחרונות | עמוד 27

עמוד 26 | יריעות אחרונות

